

عنوان مقاله:

تجلی و حضور مفاهیم دینی و عرفانی در مثنوی معنوی

محل انتشار:

سومین همایش متن پژوهی ادبی (نگاهی تازه به آثار مولانا) (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

اشرف بادروح - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

آسیه ذبیح نیاعمران - دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشیار دانشگاه پیام نور تفت

خلاصه مقاله:

وقتی از تاثیر دین در ادبیات سخن به میان می آید، بیشتر مفاهیم و عقایدی مور دنظراست که جنبه کلی و اسطوره ای می یابد و در تمامی ادیان مقدس مشترک است؛ ازویژگی های شاخص ادبیات ایرانی، این است که غنی از مضامین و مفاهیم مذهبی و عرفانیاست. این مضامین، جزء جدایی ناپذیر ادبیات منظوم و منثور ماست و پیوندی گسترده باشعر فارسی دارد. آنطور که بخش عظیمی از ادبیات منظوم ما را سروده هایی تشکیل میدهد که دربرگیرنده ی مفاهیم و مضامین مذهبی و عرفانی می باشند. بسیاری از شعرا بزرگسته ایران از جمله فردوسی، مولوی و دیگران و نیز نویسندگان مشهور در شعر و نثر خود، از مضامین و عناصر دینی، (اسلامی، مسیحیت و زردشتی) برای تبیین اندیشه خودسود جسته و خود را به یک فرقه خاص محدود نموده اند، البته در این راستا شاعرانی نیز وجود دارند که از عقاید و مذهب خود در شعر بهره برده اند. در این مقاله، نمونه هایی از تجلی و حضور مفاهیم دینی را در یکی از شاهکارهای نظم پارسی مثنوی معنوی مولانا کهمبنتی بر دین و عرفان و سرشار از حکایت های عرفانی است ارایه می نمایم.

کلمات کلیدی:

عرفان، دین و قرآن، مثنوی معنوی، مولانا، ادبیات فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/639683>

